

ת"פ 19/62999 - מדינת ישראל נגד דוד אביטבול (עוצר) - בהuder

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 19-07-62999 מדינת ישראל נ' אביטבול(עוצר)
בפני כבוד השופט טל לחיאני שהם
בענין: מדינת ישראל
המאשימה ע"ב"כ עו"ד הילה אליהו - נוכחת
ג ד
דוד אביטבול (עוצר) - בהuder (באמצעות שיחת
טלפון)
הנאשם באמצעות ב"כ עו"ד ליור חיימוביץ - בהuder
עו"ד איתמר סיון (בשם עו"ד חיימוביץ) - נוכח

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאות בעובדות כתב האישום המתוון, בביצוע עבירה תקיפה הגרמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "החוק"), ובעיראת אiomים, עבירה לפי סעיף 192 חוק.

מעובדות כתב האישום המתוון עולה כי בין הנאשם למ"ר י' א' (להלן: "המתלוון") קיימת היכרות מוקדמת.

כ-3 שנים לפני המתוואר בכתב האישום, מכר המתלוון לנאשם רכב, וזאת בתמורה ל-10,000 ₪. בעבר מספר חודשים, סיכמו הנאשם והמתלוון כי הנאשם יחזיר את הרכב למתלוון וזה ישיב לו את כספו בתשלומים.

נכון למועד המתוואר בכתב האישום, החזיר המתלוון לנאשם 6,000 ₪vr שנותר לו לשלם לו עוד 4,000 ש"ח.

ביום 19/07/18 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, עתפגש הנאשם את המתלוון במפגיע בבית הקפה "קפה אורית" באשדוד, הכה הנאשם את המתלוון במכה חזקה בעורפו ובמכת אגרוף בפניו, על רקע אי תשלום החוב. בשלב זה, קם המתלוון מכיסאו וניסה להדוף את הנאשם, אולם הנאשם הפיל את המתלוון ארضا והכה אותו שוב במכות אגרוף בפניו ונঞ্চ בו.

בהמשך למתוואר, עלה הנאשם בחזרה על אופניו ונסע מהמקום.

כתוצאה מהמותואר נגרמו למתלוון חבלות של ממש בדמות המתוומה פרי אובייליט בעין שמאל, חתך קטן מתחת לעין שמאל, ורגשות במישוש באזור הגב התחתון.

עמוד 1

לאחר בדקה, חזר הנאשם עם אופניו, פנה אל המתלוון ואימע עליו באומרו: "אם השבוע אתה לא מוחזר לי את הכספי, אני דוקר אותך בכל הגוף".

הסדר הטיעון

2. בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן מבלתי שהושגה הסכמה עונשית כלשהי.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נוע בין 24-10-2019 ועד מסר בפועל.

בטעינה הפנתה לנטיות החמורות של ביצוע העבירה אשר כוללות היכרות מוקדמת עם המתלוון, העובדה כי העבירות בוצעו לאור יום ובמקום הומה אנשים, לכך שמדובר בתקיפה מתמשכת ואף לכך שה הנאשם כבר עזב את המקום ולאחר בדקה שב על מנת לאיים על המתלוון. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לנזק שנגרם למתלוון.

בתוככי המתחם טענה ב"כ המאשימה כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הגבולה של המתחם, וזאת בשים לב לעברו הפלילי הכלול 2 מסרים מותנים ברי הפעלה, לכך שאין תס Kirby אשר יכול להעיד על לקיחת אחריות או על הפתעה במידה מסוימת, וכך שה הנאשם היה לגבות את חובו בדרך חוקית ולגיטימית.

ב"כ המאשימה טענה כי במקרה זה יש צורך בהרטעת היחיד והרבבים, וכן בהפעלת 2 המסרים המותנים אשר תלויים וועודים כנגד הנאשם, במצבו לענישה בגין תיק זה, וזאת בשים לב לחזרתיות דפוס ההתנהגות האלים של הנאשם.

ב"כ המאשימה הגיע גילוון רישום פלילי של הנאשם (ת/1) וגזר דין קודמים אשר ניתנו בעניינו בהם הוטלו עליו מסרים מותנים ברי הפעלה (ת/2 ו-ת/3). כמו כן, בהסכמה בית המשפט, הגיע ב"כ המאשימה פסיקה לתמייה בעתרתה לאחר מועד הדיון.

4. לטענת ב"כ הנאשם, מתחם הענישה נוע במקרה זה ממסר מותנה ועד ל-6 חודשים מסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען כי יש ליתן משקל ממשמעותו לרקע לביצוע העבירה, כפי שמפורט בכתב האישום, ולהחותה הנאשם כי המתלוון הונה אותו במשך 3 שנים בסכום כסף ממשמעות עבورو.

לטענתו, עבירת התקיפה בוצעה ללא תכנון מוקדם, כפי שעולה מכתב האישום, וכי מדובר בנאשם ש"חמתו עלתה" למראת המתלוון באופן שלא אפשר לו לחשב בצורה בהירה ולזכור את המסרים המותנים התלויים וועודים כנגדו.

עוד הפנזה ב"כ הנאשם לכך שמדובר באילומות ובנזק ברף הנמור.

בתוככי המתחם טען ב"כ הנאשם כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוו.

לטענת ב"כ הנאשם יש להסביר תשומת הלב לנסיבותו האישיות של הנאשם הכוולות את גילו המבוגר, העובדה כי אב ל-3 ילדים קטנים, שירות בצבא ממוגני, ו עבר תאונת דרכים בשנת 2007 אשר בגיןה היה בקומה במשך 4 חודשים, אשר לאחריה חל שינוי באפשרותו לשלווט בכעסים - כפי שעולה מעברו הפלילי טרם מועד זה ולאחריו.

ב"כ הנאשם עטר לחיפוי המאסרים המותנים זה לזה וכן לעונש אשר יוטל על הנאשם במסגרת תיק זה, וזאת לאור העובדה כי מדובר במסכת עברינית אחת.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בעתרותו (ג/1) וטען כי בפסקה אשר הגיע קיימים מקרים חמורים יותר אשר מהם ניתן להסיק לעניין מתחם העונשה בתיק זה, וכן לעניין חיפוי המאסרים המותנים.

5. במועד הטיעונים לעונש פירט הנאשם את הרקע לביצוע העבירה, וטען כי הנאשם בזבז אלף שקלים בהימורים במקום לשלם לו את החוב, וכי גם הוא תקף אותו לאחר שהכה בעורפו ביום האירוע המתואר בכתב האישום. הנאשם הביע צער על מעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

6. תיקון 113 לחוק העונשין קבע מגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימות של שיקולים חריגים מצדדיים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאלי שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שנקבע שאין מקום לסתות מהמתחם העונש ההולם, יגזר העונש הראו' בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה.

7. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגין מתחם עונש הולם אחד.

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם ל**עקרון הלהימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות העונשה הנוגגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. הערכות החברתיות אשר נפגעו כתוצאה מהעבירות אשר עליהם נתן הנאשם את הדין הם שמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון אישי ולשלווה.

10. אין מחלוקת כי עבירות התקיפה הגרמת חבלה של ממש עליה נתן הנאשם את הדין היא עבירה חמורה.

בע"פ 10538/09 מלקוניאן נגד מדינת ישראל (10/07/22) נאמר ביחס לעבירות מסווג זה כי: "מעשו של המערער הינט חמורים וקשים. ... על כן, שב וחזר בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה ומרתעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות אינה פטרון, ואף אם אדם נקלע לסייעות איניה מתחסלת או מרגיצה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע".

11. בחינת מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בגין העבירות עליהם נקבעה למסקנה כי **הפגיעה בהם היא ברף הבינווני**, וזאת בשים לב מחד גיסא להיעדר תכנון מוקדם לעבירות התקיפה הגורמת חבלה של ממש ומידת הנזק, ומайдך גיסא בשים לב להיות התקיפה מתמשכת ולא נקודתית, לעובדה כי הנאשם שב潦ירת האירוע לאחר שכבר עזב אותה על מנת לאיים על המתلون, וכן בשים לב לכך שהעבירות בוצעו לאור יום בנסיבות אחרים, וכן לנזק אשר היה עלול להיגרם מביצוע עבירות התקיפה ולתוכן האיום.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוגנת** בגין העבירות עליהם נקבעה כי קיימן נועד רחוב של ענישה:

א. **ברע"פ 55/17 בן עמי נגד מדינת ישראל (17/01/18)** דחה בית המשפט העליון את בקשה רשות ערעור של הנאשם, אשר הורשע, בהתאם להודאותו, בביצוע עבירות איומיים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית משפט השלום בירושלים הטיל על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל ומאסר מוותנה. בית המשפט קבע כי כל השיקולים הרלוונטיים נשקלו על ידי בית משפט קמא, וכי אף חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן מובילים למסקנה כי יש לדחות את בקשה הנאשם.

ב. **ברע"פ 15/12/15 חלואני נגד מדינת ישראל (12/10/15)** דחה בית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הנסיבות, בביצוע עבירות התקיפה בנסיבות חמורות, וזאת לאחר שהוכח כי על רקע ויכוח בין המתلون, ולאחר שהמתلون הכה בפניו וגרם לו חבלה, נטל הנאשם פטיש והכה את המתلون בראשו. כתוצאה מהאמור נגרם למתلون חתק באוזנו השמאלית. על אף המלצה שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ומשלא נמצא נזק קונקרטי - הרשייע בית משפט השלום את הנאשם והטיל עליו 3 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחויז קבע כי אין להימנע מהרשעת הנאשם וכן כי העונש שהוטל עליו אינו חריג מדיניות הענישה הנוגנת. בית המשפט העליון אימץ עמדת בית המשפט המחויז ודחה כאמור את הבקשה.

ג. **ברע"פ 09/06/09 לוייגנד מדינישראל (09/06/09)** נדחתה בבקשת רשות ערעור של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות התקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, הסגת גבול פלילתית, והזק לרכוש בمزיד, וזאת לאחר שניגש לרכובו של המתلون, פתח את דלתו לארשותו וחבטו, הוציאו בכוונה מהרכב, משראותיו והמשיכו בוטבו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתلون נזקים ממומינים מהאף, שריטות מתחתית על יশמאלי, חולצתו וכתמה בבדמו נקרעה והואיבד את הרכבו. בהמשך, למתוואר התעוררה המתلون, נכנסה צורה לרכובו והזעיק משטרת, ואולם המבוקש המשיך לתקוף אותו בכရישוק עליון, וזאת אף לאחר הגיעו שוטרים למקום. בית משפט השלום בתל אביב - יפו גזר על הנאשם, בין היתר, 5 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחויז נדחה, וכן גם בבקשת רשות הערעווה.

ד. **בעפ"ג (ת"א) 14-10-32560 מדינת ישראל נ' בלס (18/03/15)** התקבל ערעורו של המدينة, בעניינו של הנאשם אשר הורשע בביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהתקופף לעבר חלון רכבו של המתلون, בעוד זה ישב ברכבו, והיכא אותו בפנים. כתוצאה מההתואר נגרמו למתلون כאב ראש ונזוצה של שניים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מוותנה ועד 6 חודשים מאסר בפועל וגורר על הנאשם מאסר מוותנה וענישה נלוית. בית המשפט המוחזק קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים מאסר, והטיל על הנאשם 2 חודשים מאסר לRICTO בעבודות שירות וענישה נלוית.

ה. **בעפ"ג (מרכז) 14-04-33047 נחום נגד מדינת ישראל (14/07/08)** נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהיכא בחלון רכבו של המתلون, נופף לעבר פניו לצורך מפתחות, השליך אבן על רכבו, ולאחר מכן היכא את המתلون באמצעות מקל וגרם לו חתך במצח, שהצריך טיפול רפואי. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש ההולם נע ממאסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים מאסר בפועל, וגורר על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית. בית המשפט המוחזק קבע כי בית משפט קמא שקל את כל השיקולים הרלוונטיים במקרה זה, וכי צדק כשלא אימץ המלצת שירות המבחן להטלת של"צ.

ו. **בת"פ (ראשל"צ) 12-01-15223 מדינת ישראל נגד אברהם (13/01/03)** הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר הובילה לכך של המתلون נגרמה המטומה בעין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 12-3 חודשים מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו, בין היתר, 4 חודשים מאסר בפועל לRICTO בדרך של עבודות שירות.

13. באשר לטבילה הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם אציג כי למעט פס"ד אחד, **רע"פ 4797/15, כהן נגד מדינת ישראל (15/07/15)** בו לא הייתה כל קביעה של בית המשפט העליון לעניין גזר הדין (הן לשאלת מתחם הענישה והן לעניין העונש שהוטל על הנאשם) אלא להכרעת הדין בלבד, מתחם הענישה אשר נקבע במרבית התקדים נע בין מספר חודשים מאסר בפועל לRICTO בעבודות שירות ועד לכל היתר, ל-18 חודשים מאסר בפועל.

14. לעניין פסק הדין אליו הפניה ב"כ המאשימה, **ע"פ 2734/14 אוזן נגד מדינת ישראל (14/08/13)**, אני מקבלת טענת ב"כ הנאשם לפיה אין להסיק מפסק דין למקורה המונח לפני היום. במקרה זה, על אף שהערעור נדחה, בית המשפט העליון לא אימץ את מתחם הענישה אשר נקבע בבית המשפט המוחזק (תל אביב - יפו) בגין עבירות התקיפה הגורמת חבלה של ממש, הנע בין 10-24 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט ציין כי: "כידוע הוא, כי בעבירות אלימות לסוגיהן קיימים טווח רחב של עונשים, ובו ניתן להצביע על ענישה ברמות שונות, הכל לפי נסיבות העונה ונסיבות המעשה. גם אם ניתן היה לקבוע מתחם ענישה שונה ומוקל יותר, יש לזכור כי בית משפט קמא השית על המערערת את העונשים העומדיים ברף התחרון של המתחם שנקבע על-ידי, הינו 10 חודשים מאסר בגין כל עבירה. עונש המאסר המותנה הופעל באופן שרק מחcitתו הצבירה לעונש שהוטל, ובכך הילך בית משפט קמא לקרה המערערת".

15. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40 ט' לחוק**), יש לתת את הדעת לפרמטרים הבאים:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירות - מהמפורט לעלה כי לא קדם תכנון לביצוע עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, אולם אין ספק כי חזרת הנאשם למקום האירוע לאחר ביצוע עבירת התקיפה ועל מנת לבצע את עבירת האיוויים מעידה על תכנון, על אף שהוא לא תכנון המעיד על תחוכם.

ב. הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות.

ג. הנזק שנגרם למתלון כתוצאה מביצוע העבירות - מעובדות כתוב האישום עולה כאמור כי כתוצאה מתיקפת הנאשם את המתלון נגרמו למתלון חבלות של ממש בדמות המטומה פריאוביוטית בעין שמאל, חתך קטן מתחת לעין שמאל, ורגשות במישוש באזור הגב התחתון.

ד. הנזק שהה צפוי להיגרם מביצוע העבירות - השתלשלות אירוע התקיפה, כפי שעולה מעובדות כתוב האישום המתוון, מעלה כי בשל אירוע התקיפה יכול להיגרם למתלון נזקים חמורים יותר.

ה. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות יכולותו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשה - כמפורט בעובדות כתוב האישום וכפי שעולה אף מטייעוני ב"כ הנאשם וה הנאשם עצמו, העבירות בוצעו על רקע חובו של המתלון כלפי הנאשם והפגיעה המקראית בין השניים אשר 'העלתה את חמתו' של הנאשם.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות עליו נוטן הנאשם את הדין נע בין מס' 14 חודשים מאסר בפועל אשר יכול וירצז בעבודות שירות ועד ל-14 חודשים מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהმתחם לקולא או לחומרה.

ג'ירת העונש המתאים לנאים:

18. בגירת העונש המתאים לנאים, בוגדי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שבין ביצוע העבירה (סעיף 40יא). במסגרת זומן הרואו לתת את הדעת לנסיבות הבאות-

א. הפגיעה של העונש בנאים, לרבות בשל גילו, והפגיעה במשפחה - מטייעוני ב"כ הנאשם עולה כי הנאשם בן כ-50, אב ל-3 ילדים. ברוי כי הטלת עונש של מאסר בפועל מאחרי סורג ובריח עשויה לפגוע בנאים ובבני משפחתו.

ב. נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - מטייעוני ב"כ הנאשם וה הנאשם עולה כי לטענתם הקומה בה שהה הנאשם בשנת 2007 השפיעה על התנהגותו כך שמתיקשה לשלווט בכעסיו. עם זאת, ככל והדבר נכון ולאור מודעות הנאשם לאמור- מצופה היה ממנו להשתלב בטיפול כלשהו בתחום זה לאור הימים שחלפו ממועד זה וביתר שאת נוכח עברו הפלילי כפי שיפורט. כמו כן, מאוחר ועיון בගילוון הרישום הפלילי של הנאשם מעלה כי בין הימים 1994 ועד 2006 ביצע עבירות אלימות שונות, ישנו קושי ממש לקבל הטענה כאלו השינוי במצבו הרפואי השפיע על התנהגותו. כמו כן, לאור העובדה כי גם בשנת 2018 הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירות סמיים וביניהם החזקת/שימוש סמיים לצריכה עצמית משנת 2012 - תמורה טענת הנאשם

לפיו בעקבות התקופה בה שהה בקומה נגמר מסמים.

ג. עברו הפלילי של הנאשם - עיון בගילוון הרישום הפלילי של הנאשם מעלה כי כנגד הנאשם מצויה 16 הרשעות קודמות בגין ביצוע 50 עבירות, אשר בגין חלקן אף הוטלו עליו מאסרים בפועל. העבירות בהן הורשע הנאשם בעבר כוללות עבירות של החזקות סמיים שלא לשימוש עצמו, תקיפות הגורמות חבלה של ממש, קליטת שוווא, פצעה כשהעברית מזיהן, ידיעות כוזבות, תקיפות שוטר בעת مليוי תפקידו, הפרעת לשוטר בעת مليוי תפקידו, איוםים, החזקות סמיים לצריכה עצמית, תקיפה סתם- בן זוג, הפרות הוראות חוקיות, התחזותcadem אחר במטרה להונאות, נהיגה בזמן פסילה, החזקות סיכון שלא כדין, חבלות בمزיד ברכב, החזקות מקום להימורים או הגרלות, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט ותקיפה סתם.

19. לאור עברו הפלילי העשיר והמכבד של הנאשם ובשים לב למאסרים המותנים אשר תלויים

ועומדים כנגדו, כפי שיפורט, יש לתת את הדעת במקרה זה אף לשיקול הרתעת היחיד.

נראה כי הנאשם איננו ירא מאכיפת החוק והליכים קודמים, מאסרים, ואף ממושכים, אשר ריצה בעבר, ומאסרים מותנים אשר תלויים ועומדים כנגדו - לא הרתיעו אותו מלבצע את העבירות בהם הודה והורשע ואשר עליהם ניתן את הדין היום.

20. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגזר על הנאשם ענישה ברף הבינו-יבו - גבוה של המתחם.

21. כנגד הנאשם תלויים ועומדים 2 מאסרים מותנים אשר ניתן להפעלים בגין ביצוע העבירות עליהם ניתן היה את הדין - 4 חודשים מאסר מותנה אשר הוטלו עליו במסגרת ת"פ 17-09-51075 מיום 15/03/18, וכן 4 חודשים מאסר מותנה אשר הוטלו עליו במסגרת ת"פ 18-06-15327 מיום 18/11/20.

בעניינו של הנאשם זה, בשים לב לעברו הפלילי המכבד, עונשי המאסר שלא הרתיעו אותו מלבוש ולבצע עבירות, ובהעדר אפיק שיקומו כלשהו, יש מקום להורות על הפעלת המאסרים המותנים במצבבר.

cidou, **סעיף 58 לחוק העונשין** קובע כי הפעלת מאסר מותנה יש לעשות במצבבר לעונש מאסר שנותל על הנאשם.

ודוק, פסק הדין אליו הפנה ב"כ הנאשם (**ע"פ 8265 מלכיאל נגד מד"י (16/3/10)**) חזר על ההלכה ולפיה בירית המחדל הוא הפעלת התנאי במצבבר. באותו המקרה, לפנים משורת הדין, בשל לקיחת האחריות, נוכנות הנאשם לפצחות קורבנות העבירה ובערו הפלילי שאיננו מכבד, הורה בית המשפט על צבירה חלקית של עונש המאסר המותנה.

במקרה שלפני, עסקין אומנם בנאשם שלקח אחריות על מעשיו אך גם במעמד גזר הדין הטיל חלק מהאחריות על קורבן העבירה ובוודאי לא ניתן לומר כי עברו הפלילי אינו מכבד.

משכך, אין ללמידה מפסק הדין אליו ב"כ הנאשם לקרה שלפני.

סוף דבר אני סבורה כי לאור לקיחת האחריות ונסיבותו האישיות של הנאשם ניתן להפעיל המאסר המותנהם תוך חפיפה חלקית ביניהם אך באופן מוצטבר לעונש המאסר שיטול.

23. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. 10 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.**
  - 2. הפעלת מאסר מותנה למשך 4 חודשים אשר הוטל על הנאשם בגין ת"פ 51075-09-17 מיום 15/03/18.**
  - 3. הפעלת מאסר מותנה למשך 4 חודשים אשר הוטל על הנאשם בגין ת"פ 15327-06-18 מיום 20/11/18, חצוי בחופף וחצוי במצטבר לעונש המאסר המותנה שהופעל.**
  - 4. המאסרים המותנהים שהופעלו ירוצו במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם כך שה הנאשם ירצה סך הכל 16 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.**
  - 5. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו שלא עברו שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.**
  - 6. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו שלא עברו שוב עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.**
  - 7. הנאשם ישלם קנס בסך 2500 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורת הקנס. הקנס ישולם ב - 5 תשלוםמים שווים ורצופים תשלום ראשון תוך 60 יום מהיום.**
- זכות ערעור כחוק.

ניתן והודעה היום ז' ניסן תש"פ, 01/04/2020 במעמד הנוכחים.